II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Μαρτίου 1987

για την κίνηση διεθνούς διαδικασίας διαβουλεύσεων και διακανονισμού των διαφορών σχετικά με ένα μέτρο που έλαβαν οι Ηνωμένες Πολιτείες για τον αποκλεισμό των εισαγωγών ορισμένων ινών αραμιδίου προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

(87/251/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2641/84 του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1984 για την ενίσχυση της κοινής εμπορικής πολιτικής όσον αφορά την άμυνα κατά των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών [1], και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Εκτιμώντας ότι:

Α. **Διαδικασία**

(1) Στις 9 Δεκεμβρίου 1985, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία σύμφωνα με την οποία η εφαρμογή του τμήματος 337 της νομοθετικής πράξης περί δασμών των Ηνωμένων Πολιτειών του 1930 στο θέμα «ορισμένων ειδών αραμιδίου», αγωγή η οποία ασκήθηκε από την εταιρεία E I Dupont de Nemours (στο εξής Dupont), αποτελούσε αθέμιτη εμπορική πρακτική της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών, και ότι η συνεπακόλουθη εντολή της επιτροπής διεθνούς εμπορίου της Αμερικής (USITIC) για τον αποκλεισμό από την αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών των μη εγκεκριμένων εισαγωγών ορισμένων μορφών ινών αραμιδίου που έχουν κατασκευαστεί εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών από έναν κοινοτικό παραγωγό, την AKZO NV ή τις θυγατρικές της εταιρείες (που στο εξής καλείται AKZO), προκαλούσε ή απειλούσε να προκαλέσει ζημία σε κοινοτική βιομηχανία.

(2) Την καταγγελία υπέβαλε, εξ ονόματος του ομίλου AKZO, η ENKA BV των Κάτω Χωρών, που είναι ο μοναδικός παραγωγός ινών αραμιδίου στην Κοινότητα. Η καταγγελία περιείχε αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία η Επιτροπή θεώρησε ότι ήταν επαρκή για να δικαιολογήσει την κίνηση έρευνας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2641/84.

(3) Στις 5 Φεβρουαρίου 1986 άρχισε διαδικασία εξέτασης [2]. Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους ισχυρισμούς του κοινοτικού παραγωγού περιλαμβάνονται στην ανακοίνωση για την έναρξη.

(4) Μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης για την έναρξη παρελήφθησαν πολλές επιστολές από την Union des Industies de la Communauté Européenne (Unice), άλλες εθνικές βιομηχανικές οργανώσεις, καθώς και από εμπορικές εταιρείες ή οργανισμούς που υποστήριζαν την καταγγελία. Ειδικότερα η Unice κατήγγειλε ότι το τμήμα 337, μεταξύ άλλων, παρεμποδίζει τις συναλλαγές και προκαλεί άνιση μεταχείριση.

(5) Η Επιτροπή ειδοποίησε τα μέλη που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται και τους έδωσε την ευκαιρία να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους γραπτώς και να ζητήσουν ακρόαση.

Η Επιτροπή παρέλαβε και εξέτασε εκτενείς γραπτές παρατηρήσεις από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Επιπλέον, έγιναν δεκτά σε ακρόαση τα κυρίως ενδιαφερόμενα μέρη που το ζήτησαν, δηλαδή η AKZO και η Dupont. Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών δεν ζήτησε ακρόαση. Λόγω της πολυπλοκότητας των αμερικανικών νομικών θεμάτων που εξετάζονται, η Επιτροπή

[1] ΕΕ αριθ. L 252 της 20. 9. 1984, σ. 1.

[2] ΕΕ αριθ. C 252 της 5. 2. 1985, σ. 2.

ζήτησε τη γνώμη εμπειρογνώμονα, δηλαδή ενός αμερικανού δικηγόρου με ειδικότητα στα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, σχετικά με το θέμα των ανταπαιτήσεων.

Β. **Ισχυρισμός σχετικά με την ύπαρξη αθέμιτων εμπορικών πρακτικών**

(6) Ο κοινοτικός παραγωγός ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η διαδικασία που ακολούθησε η ITC στην υπόθεση των ινών αραμιδίου, σύμφωνα με το τμήμα 337, και η συνεπακόλουθη εντολή αποκλεισμού, αποτελούσαν αθέμιτη εμπορική πρακτική της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2641/84. Ειδικότερα, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η εθνική μεταχείριση που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (GATT) δεν είχε παρασχεθεί κατά τη διάρκεια διαδικασίας της ITC. Επιπλέον, υποστηρίχτηκε ότι ήταν αδύνατο κατά τη διαδικασία της ITC, σύμφωνα με το τμήμα 337, να ασκηθεί ανταπαίτηση που εθεωρείτο ουσιαστικής σημασίας για μια αποτελεσματική άμυνα· ότι παρεμποδίστηκε η πρόσβαση στα ζωτικά αποδεικτικά στοιχεία που παρουσίασε η Dupont, που ήταν ο καταγγέλων στην ITC, και ότι συνεπώς οι εναγόμενοι δεν μπόρεσαν να υποστηρίξουν αποτελεσματικά την άποψή τους.

Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η διαδικασία που διεξήχθη ενώπιον της ITC σχετικά με ορισμένες ίνες αραμιδίου που παράγουν οι εναγόμενοι, δεν ήταν «απαραίτητη» σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 20 στοιχείο δ) της GATT για την προστασία των δικαιωμάτων που αφορούν τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας των Ηνωμένων Πολιτειών, και ότι η εντολή αποκλεισμού, στην οποία κατέληξε η διαδικασία, δεν ενέπιπτε στις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό. Επιπλέον, οι καταγγέλοντες ισχυρίστηκαν ότι η εντολή αποκλεισμού προκαλούσε τόσο σημερινή όσο και μελλοντική ζημία σε μια κοινοτική βιομηχανία.

(7) Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών απάντησε λέγοντας ότι οι ισχυρισμοί ήταν αβάσιμοι, ότι η διένεξη αφορούσε ιδιώτες και θέμα της ήταν το πεδίο των δικαιωμάτων που παραχωρούν τα εθνικά διπλώματα ευρεσιτεχνίας σχετικά με επεξεργασία, και ότι οποιαδήποτε έρευνα της ΕΟΚ σχετικά με «αθέμιτες εμπορικές πρακτικές» θα έπρεπε να βασιστεί σε σειρά περιπτώσεων και όχι σε μία μόνο διένεξη. Η αμερικανική κυβέρνηση δήλωσε επιπλέον ότι οι ισχυρισμοί που πρόβαλε ο κοινοτικός παραγωγός ήταν ουσιαστικά ίδιοι με εκείνους που είχε υποστηρίξει ο Καναδάς κατά τη διάρκεια διαδικασίας εξετάσεως ενώπιον επιτροπής της GATT στην περίπτωση «Spring Assemblies» το 1982. Επιπλέον, υποστηρίχτηκε ότι η καταγγελία σχετικά με την έλλειψη δυνατότητας ανταγωγής κατά τη διάρκεια της διαδικασία της ITC, δυνατότητα που υπάρχει στα περιφερειακά δικαστήρια των Ηνωμένων Πολιτειών (District Court), επανεξεταζόταν σήμερα στο ομοσπονδιακό δευτεροβάθμιο δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών (Court of Appeals) στην έφεση που είχε εγείρει η AKZO κατά της τελικής εντολής της ITC, και ότι, κατά συνέπεια, οποιαδήποτε έρευνα της Επιτροπής σχετικά με το θέμα αυτό ήταν πρόωρη.

(8) Η Dupont, υποστηρίζοντας τη θέση της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών, υποστήριξε μεταξύ άλλων ότι ο κοινοτικός παραγωγός είχε την ευκαιρία να υποστηρίξει τις θέσεις του κατά τη διαδικασία της ITC και ότι απήλαυε προστασίας και δικαιωμάτων επανεξετάσεως που δεν έχουν συνήθως οι εναγόμενοι σε δίκες σχετικά με διπλώματα ευρεσιτεχνίας στα περιφερειακά δικαστήρια των Ηνωμένων Πολιτειών. Όσον αφορά την έλλειψη δυνατότητας ασκήσεως ανταγωγής, η Dupont υποστήριξε ότι ο καταγγέλλων δεν θα μπορούσε να υπεραμυνθεί της παραβιάσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας της Dupont σε περιφερειακό δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών με τον ισχυρισμό ότι ορισμένα άλλα διπλώματα ευρεσιτεχνίας της Dupont ήταν άκυρα ή ότι η Dupont παραβίαζε ένα από τα αμερικάνικα διπλώματα ευρεσιτεχνίας των καταγγελλόντων σχετικά με επεξεργασία.

Γ. **Πρόσφατες εξελίξεις**

(9) Στις 22 Δεκεμβρίου 1986, το ομοσπονδιακό δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε έφεση που είχε καταθέσει η AKZO κατά της εντολής αποκλεισμού που είχε εκδόσει η USITC σύμφωνα με το τμήμα 337 και που απαγόρευε την εισαγωγή στις Ηνωμένες Πολιτείες των ινών αραμιδίου που κατασκεύαζε η AKZO στην Ολλανδία.

Στις 5 Φεβρουαρίου 1987, το ίδιο δικαστήριο και οι ίδιοι δικαστές, μετά από έφεση της AKZO, επιβεβαίωσαν, στις 23 Μαΐου 1986, απόφαση του περιφερειακού δικαστηρίου του Richmond της Βιρτζίνια, σύμφωνα με την οποία η Dupont δεν παραβίαζε το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της AKZO για τη διαδικασία διάλυσης, όπως ισχυριζόταν η AKZO, και επικύρωνε την ανταπαίτηση της Dupont σύμφωνα με την οποία το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας σχετικά με τη διαδικασία διάλυσης ήταν ούτως ή άλλως άκυρο γιατί δεν είχε χαρακτηριστικά ευρεσιτεχνίας.

Δ. **Η άποψη της Επιτροπής**

(10) Η Επιτροπή δεν έχει την αρμοδιότητα, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2641/84, να αποφέρει γνώμη σχετικά με την ορθότητα ή μη της βασικής επιχειρηματολογίας της AKZO και της Dupont όσον αφορά τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας τους για ίνες αραμιδίου, που αποτελούν το επίκεντρο της διένεξης. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι είναι ούτε ορθό ούτε απαραίτητο, στην παρούσα απόφαση, να επιλυθεί το ζήτημα ως προς το αν οι διαδικασίες της ITC παραβιάζουν την αρχή της τήρησης της σωστής διαδικασίας που επιβάλλει το σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι εμπίπτει στην αρμοδιότητά της, στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2641/84, να εξετάσει την πρακτική των αρχών των Ηνωμένων Πολιτειών σύμφωνα με την οποία τα εισαγόμενα αγαθά, επειδή δεν είναι καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών, υφίστανται ξεχωριστή και διαφορετική διαδικασία με σκοπό την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας· η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι έχει αρμοδιότητα να καθορίσει ως προς αυτό εάν τα αγαθά που δεν είναι καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών υφίστανται λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση.

Ακόμη κι αν το τμήμα 337 δεν επιβάλλει συγκεκριμένες διακρίσεις κατά των ξένων επιχειρήσεων μόνον επειδή είναι ξένες, αφού επιβάλλεται καταρχήν και σε ξένες και σε εγχώριες επιχειρήσεις, ωστόσο απονέμει στην ITC ξεχωριστή και διαφορετική δικαιοδοσία σχετικά με προϊόντα που εισάγονται από ξένη χώρα, ακόμα και αν κατασκευάζονται ή εισάγονται από αμερικάνικη ή θυγατρική επιχείρηση. Αξίζει να σημειωθεί ως προς το θέμα αυτό ότι όλες οι περιπτώσεις χρησιμοποίησης του τμήματος 337 στην ITC και την Επιτροπή Δασμών (που ήταν ο προκάτοχος της ITC) αφορούσαν ξένες επιχειρήσεις και αγαθά που κατασκευάζονται στο εξωτερικό και ότι στην πράξη το τμήμα 337 εφαρμόζεται σχεδόν αποκλειστικά για ξένες εταρείες και ξένα προϊόντα.

(11) Η Επιτροπή πιστεύει ότι το ερώτημα που πρέπει να τεθεί είναι το εάν οι διαφορετικοί διαδικαστικοί κανόνες που εφαρμόζονται στην ITC σύμφωνα με το τμήμα 337 έχουν σαν αποτέλεσμα την άρνηση παροχής εθνικής μεταχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 3 της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου, καθώς και το εάν η άρνηση αυτή εμπίπτει στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 20 στοιχείο δ) ή αποτελεί παραβίαση της συμφωνίας.

Ο σκοπός της διαδικασίας επανεξέτασης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2641/84 δεν είναι να επανεξετασθούν οι αποφάσεις του δικαστηρίου μιας τρίτης χώρας σε διαφορές μεταξύ ιδιωτών. Η Επιτροπή ενδιαφέρεται για την περίπτωση των ινών αραμιδίου AKZO/Dupont που έχει απασχολήσει την ITC, διότι είναι μία περίπτωση κατά την οποία δεν παρασχέθηκε εθνική μεταχείριση όπως απαιτεί η GATT.

(12) Από τη γνώμη και τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε ο εμπειρογνώμων του αμερικανικού δικαίου, και από ορισμένα σχόλια που περιλαμβάνονται στις παρατηρήσεις των ενδιαφερόμενων μερών, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, αντίθετα με ό,τι συνέβη στις διαδικασίες της ITC, ο κοινοτικός παραγωγός θα είχε τη δυνατότητα σύμφωνα με τους κανόνες που επιβάλλει το αστικό δικαστήριο (United States Civil Court) να εγείρει αντιπαίτηση στα πλαίσια της ίδιας αγωγής, όπου θα ισχυριζόταν ότι ο ενάγων παραβιάζει το δικό του δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, πράγμα που ίσως να είχε σαν αποτέλεσμα τη διαφορετική επίλυση της διένεξης μεταξύ των μερών. Συνεπώς, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η διαδικασία κατά το τμήμα 337 στην ITC είναι λιγότερο ευνοϊκή για τους αντίδικους από τις διαδικασίες των αμερικανικών δικαστηρίων όσον αφορά τα αγαθά που παράγονται στις Ηνωμένες Πολιτείες και, συνεπώς, έχει σαν αποτέλεσμα την άρνηση παροχής εθνικής μεταχείρισης που είναι αντίθετη με το άρθρο 3 της GATT.

Η διαδικασία του τμήματος 337 δεν είναι απαραίτητη γιατί, όπως δείχνει η πείρα σε σχεδόν όλες τις άλλες χώρες, η παραβίαση εγχωρίων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας από εισαγωγές μπορεί να αντιμετωπιστεί κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι παραβιάσεις από εγχώρια προϊόντα. Συνεπώς, η εφαρμογή του τμήματος 337 της νομοθετικής πράξης για τους δασμούς των Ηνωμένων Πολιτειών του 1930 αποτελεί αθέμιτη εμπορική πρακτική κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2641/84.

Ε. **Ζημία**

(13) Κατά τη διαπίστωση της ζημίας η Επιτροπή έλαβε υπόψη της, μεταξύ άλλων, τους ακόλουθους παράγοντες:

α) τον όγκο των κοινοτικών εξαγωγών που αφορά η διαδικασία·

β) τις τιμές·

γ) τις συνεπακόλουθες επιπτώσεις που υφίσταται ο κοινοτικός παραγωγός, όπως φαίνονται από την τάση που παρουσιάζουν οι οικονομικοί παράγοντες (παραγωγή, πωλήσεις, αποδοτικότητα, κλπ.).

Επειδή η εντολή αποκλεισμού εκδόθηκε τον Νοέμβριο του 1985 και η σημερινή, περιορισμένης κλίμακας, εμπορική παραγωγή από τον κοινοτικό παραγωγό άρχισε μόλις στα μέσα του 1986, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εντολή αποκλεισμού της ITC δεν προκαλεί σήμερα υλική ζημία.

Ωστόσο, σε περίπτωση κατά την οποία προβάλλεται ισχυρισμός για την απειλή ζημίας —όπως είναι η παρούσα περίπτωση— η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει αν υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες προκλήσεως ζημίας στο μέλλον. Ως προς αυτό, τα επιχειρήματα του καταγγέλοντος σχετικά με την απώλεια άμεσων πωλήσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στην περίοδο μέχρι το 1990 και πέρα, θεωρήθηκαν πειστικά.

(14) Κατά συνέπεια, παρότι η Επιτροπή πιστεύει ότι ο κοινοτικός παραγωγός δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η κοινοτική βιομηχανία έχει ήδη υποστεί υλική ζημία από την εντολή αποκλεισμού της ITC, θεωρεί ωστόσο ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε ο καταγγέλων για να στηρίξει τους ισχυρισμούς αυτούς είναι επαρκή για να αποδείξουν την ύπαρξη απειλής ζημίας.

ΣΤ. **Το συμφέρον της Κοινότητας**

(15) Εάν ληφθούν υπόψη τα συμπεράσματα της έρευνας, φαίνεται ότι επίκεντρο της υποθέσεως είναι ένα σημαντικό ζήτημα σχετικά με την εφαρμογή της GATT με μεγάλες οικονομικές συνέπειες. Οι προηγούμενες διαπιστώσεις της GATT στην υπόθεση «Spring Assemblies» δεν ασχολήθηκαν με το ζήτημα της συμβασιμότητας του τμήματος 337 με το άρθρο III της GATT. Δεδομένου ότι και σήμερα και στο παρελθόν η Κοινότητα έχει κατακρίνει ορισμένες πλευρές του τμήματος 337, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να αρχίσει διεθνή διαδικασία διαβουλεύσεων και διακανονισμού των διαφορών με στόχο να ευθυγραμμιστεί η νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών με τις διεθνείς υποχρεώσεις της.

Z. **Συμπέρασμα και προτεινόμενη δράση**

(16) Η Επιτροπή μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξετάσεως που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2641/84, θεωρεί ότι η εφαρμογή του τμήματος 337 της νομοθετικής πράξης σχετικά με τους δασμούς των Ηνωμένων Πολιτειών του 1930 στην περίπτωση ορισμένων ινών αραμιδίου παρουσιάζει χαρακτηριστικά αθέμιτης εμπορικής πρακτικής και, κατά συνέπεια, απειλεί να προκαλέσει ζημία, όπως καθορίζεται στον προαναφερόμενο κανονισμό, σε ένα σημείο που να δικαιολογείται περαιτέρω δράση.

(17) Έγιναν διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2641/84 ως προς τις διαπιστώσεις της Επιτροπής και ως προς την απόφαση που πρέπει να ληφθεί· και στα δύο θέματα υπήρξε γενική συμφωνία της συμβουλευτικής επιτροπής,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Αρχίζει διαδικασία διαβουλεύσεων και διακανονισμός των διαφορών που αναφέρεται στο άρθρο 23 της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου όσον αφορά την εφαρμογή του τμήματος 337 της νομοθετικής πράξης σχετικά με τους δασμούς των Ηνωμένων Πολιτειών του 1930 σχετικά με ορισμένες ίνες αραμιδίου που κατασκευάζει η AKZO NV ή θυγατρικές εταιρείες της εκτός Ηνωμένων Πολιτειών.

Βρυξέλλες, 12 Μαρτίου 1987.

Για την Επιτροπή

Willy DE CLERCQ

Μέλος της Επιτροπής